

Forhold lige saa meget som andre ærede Medlemmer, der tilkjendegive deres Kjendskab til disse Forhold — at dette, at sætte en Præmie paa smaa Leiligheder ved at give dem fri, maatte virke i modsat Retning af at skaffe sunde Boliger. Jeg tror, at denne Tanke ikke er en Parador, jeg tror, den kan hævdes. Det er derfor min Overbevisning, at dersom man siger: Ingen Leiligheder f. Ex. under 60 Kvadratalen, der behos af mere end 2 Personer, skulle være fri for Bygningsafgift, vil dette virke stærkere til Fremme af Diemedet „sunde Boliger“, end de nugældende Bestemmelser om, at smaa Leiligheder paa 64 Kvadratalen ere frie. Jeg tror dernæst, at man naaer Hensigten bedre, og hjælper de Uformuende mer ligelig, naar man f. Ex. vilde sige: Leiligheder, der behos af mere end 2 Personer, ere frie for Bygningsafgift f. Ex. for saa og saa mange Kvadratalen, saafremt Bedkommende fører Bevis for igjennem Kommunalbestyrelsen, eller paa anden Maade, at han ikke har mere end det og det i Indtægt, og — vel at mærke — er der iblandt disse Folk, der have f. Ex. Leiligheder indtil 200 Kvadratalen, vilde de i alt Fald faae Lettelse for en vis Del af denne Leilighed, naar de ikke havde mere end et i Loven bestemt Beløb i Indtægt. Naar f. Ex. af to Familier den ene kniber sig ind i en Leilighed paa 80 Kvadratalen og bliver fritagen for Afgift deraf, og den anden, fordi den har flere Børn, maa have 120 Kvadratalen, men ikke har det Halve at leve af, saa bør Loven rette Forholdet saaledes, at den siger: den anden Familie er i alt Fald fri for Afgift af de 80 Kvadratalen lige saavel som den første, og noget Eignende maatte være Tilfældet for Kjøbstæderne og for Landet, saa at vi i alt Fald forholdsvis naaede at komme de Folk til Hjælp, der bo i sunde, men dyrere Boliger, ved at fri dem for Afgift af et vist Areal. Jeg hænder disse Betragtninger, fordi man ved forskjellige Indsigelser imod mine tidligere Bemærkninger har troet at kunne opdage, at jeg var imod Lovforslagets Hensigt i og for sig. Det har jeg motiveret, at jeg ikke er. Skjøndt man strengt principrigtigt burde være det, har jeg ikke udtalt mig saaledes og skal fremdeles ikke udtale

mig saaledes; men jeg paastaar fremdeles, at man maa benytte en anden Fremgangsmaade, hvis de Herer ville naae deres Hensigt at hjælpe de Uformuende, hvad der ligger i Ordet „billige“, hvis de ville skaffe dem sunde Boliger og ikke give Præmie til ublu Husetere for stadig at holde Boligerne smaa.

C. B. Ninesstad: Naar den ærede sidste Taler ligesom det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hindenburg) sagde, at det var rigtigt at give fritagelsen til Foreninger, men at Forslaget, som det nu er, fører til at sætte en Præmie paa usunde Boliger, da forholder dette sig, synes det mig, i Virkeligheden ikke saa. At give Foreninger alene denne Begunstigelse vilde vist, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) sagde, være det Samme som at indskrænke Lovforslaget til i alt Væsentligt alene at gjælde for Kjøbenhavn. Mig personligt kunde det jo være meget behageligt, at den blev givet til Foreninger, da jeg staar i Spidsen for en af disse Foreninger, men det forekommer mig ikke paa nogen Maade rigtigt, at det sker. Det blev sagt, at jeg skulde have udtalt, at vi slet ikke tilsigtede ved dette Lovforslag at lette Byrden. Nei, jeg har sagt, at vi ikke tilsigte at lette Byrden paa hvilken som helst Maade ved ganske i Almindelighed at give, hvor der er Trang, men vi tilsigte rigtig nok at lette den Byrde, der ligger paa de Fattiges Skuldre i Form af dyre og usunde Leiligheder, og dette er vel ogsaa en Byrde, og det en alvorlig Byrde at lette. Men ganske vist have vi ikke tilsigtet at lette en hvilken som helst Byrde, hvor der er Trang. Jeg skal, for at undgaa for mange Gjentagelser, indskrænke mig til at sige, som det forekommer mig, at det saa rigtigt blev sagt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds: Lad os se den ærede sidste Talers Tanke ligge for i Uendlingsforslag, saa er det Tid at tale derom; thi det er vanffeligst at tale om de mere eller mindre lustige, usammenhengende og taagede Skikkelser, som Forslag maa have, naar de saaledes fremsættes i et Dieblif. Det er paa ingen Maade nogen Behreidelse, jeg vil frem-